

VIÐ GRØNKAÐI, OLU-SITRÓNPESTO

INNBJÓÐING TIL SEPTEMBUR VIÐ SAMKENSLU

Mín innari veganari vaknar, nú fólkinu handan facebooksiðuna »Veganararnir og verðin« bjóða fólki at royna veganska lívstílin í ein mánaða – »Septembur við Samkenslu – eg føli við!«

- Føllir tú eisini við? Ja, so er bara at koma í gongd. Ongan fisk, einki kjót, ongan fugl, onga mjólk, einki egg, nei einki anlimalskt í ein mánað. Ljóðar tað farligt og keðiligt? Hoyr so her: Eina rúgvu av grønmeti í øllum ælaboðans litum. Sotar fruktir, og súrar fruktir. Nøtir. Pasta. Breyð. Linsur. Bønir. Rís. Tortillas. Nøturmør. Smoothies og Djús. Og so enn meira grønmeti! Mhh...!

Septembur við Samkenslu

Eg veit ikki um tit lögdu tað til merkis, men mín útgáva av opnari lassagnu er vegansk.

Hetta septemburmánaðai er komin, og eg luttaki í Septembur við Samkenslu. Ein hópur av føroyskum veganarum bjóðar føroyingum til at liva vegansk í ein (septembur)mánaða – og eg havi tikið av avbjóðingini.

Síðani eg var 17 ár havi eg flirta við vegetarismu, og síðani tá havi eg verið vegetar – so ella so: Onkuntíð grót-vegetar, onkuntíð ynski-vegetar.

Tað gongur upp og niður, aftur og fram. – Til tíðir veganari. Til tíðir fiskaátari.

Og aðrar tíðir fer ein kjøtbíti niður um. Men oftast vegetar.

Eg veit ikki heilt hví at eg og vegetarisman hava flirta í so nógv ár, og heldur ikki veit eg, hví tað ongantíð bleiv til eitt fast forhold - kærleikslívið kann vera trupult at skilja...

Undir øllum umstøðum havi eg í 10 ár havt ein serligan veikleika (ella styrki?) fyri vegetarismu (Oy! Hatta man vera fyrstu ferð at eg skrivi, at eg havi havt/gjørt/sagt/hugsa okkurt í 10 ár - árinu eru við at leypa upp nú. Kanska hetta er at vera vaksni?).

Tað eru nógv ymsar orsøkir til at eta veganskt - smakkur, umhvørvið, djór, pengapungurin... og við tíðini vani. Eg hugsi ikki at skriva meira um hettar her, men vónandi fáir eg SO nógv orku av nýggja veganska lívstílinum, at eg hvørja viku hendan Septemburmánaðan klári at skriva eitt stutt brot um eina av orsøkunum - eg minnst aftur á mínar tíðir sum veganari, lívsorkan gerst onkusvegna altíð sterkari tá - ella møgulega er tað í tíðum við meira orku, at eg havi havt yvirskot at royna veganismu? Nú eri eg í øllum førum móð og troytt eftir eitt langt summar, so eg eri spent at vita hvat veganski maturin fer at gera við mínir tankar og mín kropp hendan illfýsna septemburmánaðan.

HVAT ER EIN VEGANARI?

Veganisma er meira ein lívsstíllur ella ein lívsáskoðan, enn tað er ein máti at eta.

Veganarar velja at liva lívið við minnst møgulega ávirkan á djóralív. Ein veganari etur vanliga ikki neyðsum kemur frá djórum. Ein veganari gongur vanliga ikki í klæðum sum eru frá djórum - leður, ull, silki o.s. Í øllum síðum av lívinum roynir veganarin at gera minst møgulegan skaða á aðrar livandi verur á jørðini. Tankin er, at tað skal vera pláss fyri okkum øllum, og at vit menniskju ikki eiga at síggja onnur djór sum okkara resursu, men heldur at djórini eiga sítt egnu lív.

Hetta er mín egnu lýsing, onnur høvdu møgulega lýst veganismu øðrvísi. Google - so verður tú klókari ;)

Ja, tað hendi meira enn so at maturin hjá mær verður kaldur ímeðan eg taki myndir.